

**Concurs de admitere la ciclul de studii universitare de masterat
Sesiunea septembrie 2017**

DECIZIA nr. 19/3/22.09.2017

Comisia de soluționare a contestațiilor desemnată în baza Deciziei nr. 748/12.06.2017 privind comisiile de admitere în vederea desfășurării concursului de admitere pentru anul universitar 2017-2018, examinând

- Cererea de contestare a Baremului de evaluare și notare cu privire la întrebările nr. 12 și nr.19 de la CONCURS ADMITERE – MASTERAT ȘTIINȚE PENALE 2017 formulată de VOICA SORINA BIANCA, NASTASIU MIHAI, TUDORESCU DIANA SOFIA și
- Cererea de contestare a Baremului de evaluare și notare cu privire la întrebările nr. 10 și nr.19 de la CONCURSUL ADMITERE – MASTERAT DREPTUL AFACERILOR 2017 formulată de NEAMU RUXANDRA IOANA, DUMITRU ADINA ROXANA, CĂILEANU SERGIU.

Decide:

Art. 1 Se admite contestația cu privire la întrebarea 19 de la CONCURSUL DE ADMITERE – MASTERAT ȘTIINȚE PENALE 2017 și prin urmare răspunsul corect este: a, c (inițial în baremul afișat fiind menționat doar răspunsul a).

Contestatorii arată că răspunsul corect al acestei grile ar fi trebuit să fie și lit. c, nu doar lit.a, astfel cum este indicat în baremul afișat.

"Coautoratul:

a)nu este posibil la infracțiunile omisive proprii;

b)poate fi reținut în cazul pluralității naturale;

c)este posibil la infracțiunile comisive prin omisiune."

Contestatorii argumentează că în lucrarea indicată în Regulamentul de admitere la Bibliografie – V.Pășca, Drept penal. Partea generală, Ed. UJ, 2014, la p.367 se precizează că ar fi posibil coautoratul la infracțiunile comisive prin omisiune.

Într-adevăr, la p. 367, paragraful 11, prima propoziție, se arată că nu este posibil coautoratul la infracțiunile omisive proprii, "care au ca modalitate normativă de săvârșire omisiunea, coautoratul fiind posibil la infracțiunile comisive prin omisiune."

Art.2 Se respinge contestația cu privire la întrebarea 12 de la CONCURSUL DE ADMITERE – MASTERAT ȘTIINȚE PENALE 2017 și prin urmare răspunsul corect este cel menționat în baremul afișat (c).

Contestatorii arată că răspunsul corect al acestei grile ar fi lit.b, nu lit.c, astfel cum este indicat în baremul afișat.

"Cel care promite înainte de comiterea infracțiunii că va tăinui bunurile, fapt pe care îl și face ulterior:

- a)este doar complice moral;*
- b)este atât complice moral cât și material;*
- c)comite un concurs de infracțiuni."*

Contestatorii argumentează că în lucrarea indicată în Regulamentul de admitere la Bibliografie – V.Pașca, Drept penal. Partea generală, Ed. UJ, 2014, la p.374 se precizează că nu ar fi posibil ca un complice care promite înainte de săvârșirea infracțiunii că va tăinui bunuri, iar ulterior își îndeplinește promisiunea, să săvârșească un concurs de infracțiuni. De asemenea, mai arată că ar exista un RIL nr. 2/2008 potrivit cu care ICCJ ar avea aceeași poziție.

La p.374, al patrulea paragraf din lucrarea indicată de contestatari se precizează: "(...) realizarea ulterioară a promisiunii (*de tăinurie, n.n.*) are semnificația unei infracțiuni autonome de tăinuire sau favorizare, deoarece complicitatea există și dacă promisiunea nu a fost îndeplinită. Îndeplinirea ulterioară a promisiunii constituie o activitate infracțională distinctă, respective realizează conținutul infracțiunii de tăinuire sau favorizare deoarece nu există complicitate posterioară consumării infracțiunii pentru care a fost făcută promisiunea". În aceste condiții este evident că autorul înțelege că în situația descrisă promisiunea anterioară comiterii infracțiunii reprezintă complicitate anterioară iar îndeplinirea, după comitere a promisiunii de tăinuire are valoare penală distinctă, a unui infracțiuni de tăinuire care nu ar putea fi reținută decât în concurs cu complicitatea anterioară.

De asemenea decizia RIL 2/2008 indicată de contestatari nu se referă la situația descrisă în enunțul grilei, ci la o situație specială în care, după un prim act de tăinuire, tăinuitorul promite că va asigura în continuare valorificarea și a altor bunuri sustrate. Redăm dispozitivul deciziei RIL 2/2008:

"În situația existenței unui prim act de tăinuire, urmat de o altă acțiune a aceluiași tăinuitor care promite că va asigura valorificarea în continuare și a altor bunuri sustrate, sunt întrunite elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de furt în forma simplă sau continuată, după caz, în concurs real cu infracțiunea de tăinuire, chiar dacă promisiunea anticipată de tăinuire a bunurilor nu a fost îndeplinită. "

Art.3 Se respinge contestația la întrebările nr. 10 și nr.19, ca fiind rămasă fără obiect, în urma reafișării baremului la CONCURSUL DE ADMITERE – MASTERAT DREPTUL AFACERILOR 2017.

Art.4 Prezenta decizie se afișează la sediul Facultății de Drept și se publică pe site-ul acesteia.

Comisia de soluționare a contestațiilor:

Prof.univ.dr. Lucian Bercea _____

Conf.univ.dr. Florentina Muțiu _____

Conf.univ.dr. Florin Mangu _____